

РЕШЕНИЕ

№ 17507

гр. София, 20.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 10.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9037** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 104 , ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл./, вр. чл. 121, ал. 1, т. 3 от ЗДСл.

Образувано е по искова молба от Р. Р. М. [ЕГН] с адрес:гр. С.,[жк] вх.А, ет.5 ап.14,чрез адв.Н.Д. срещу Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], [улица].

С исковата молба си претендира присъждането на обезщетение за имуществени вреди,причинени от обезщетение на основание чл.104, ал.1 ЗДСл за времето,през което е останал без работа,поради незаконното прекратяване на служебното му правоотношение със Заповед №ЧР-СП- 621/11.08.2022г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“,в размер на 21 000 лв./двадесет и един хиляди лева/ за периода 11.08.2022г.-11.02.2023г.,ведно е мораторна лихва в размер на 356,90 лв. /триста петдесет и шест лева и деветдесет стотинки/ за периода 19.12.2023г. до 01.02.2024г./датата на молбата/, ведно със законната лихва за забава,считано от датата на подаване на молбата,до окончателното изплащане на сумата.Също е предявен иск с правно основание чл. 61 ЗДСл – за неизползван платен годишен отпуск за периода от 11.08.2022 – 19.12.2023г., за сумата от 7833,33 лв. и мораторна лихва за същия период в размер на 124,57 лева, ведно със законната лихва върху сумата от 7833,33 лв. от датата на предявяване на исковата претенция до окончателното изплащане на сумата.В исковата молба се твърди,че с

Решение №3470/29.05.2023г. по адм.д. №8044/2022г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 12757/19.12.2023г. по адм.д.№9097/2023г. по описа на ВАС, влязло в сила на 19.12.2023г. е отменена Заповед №ЧР-СП-621/11. 08. 2022г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, за прекратяване на служебното му правоотношение на основание чл.107 ал.1 т.5 вр. чл.108 от Закона за държавния служител /ЗДС/ с АПИ.Моли исквете да бъдат уважени така както са предявени.

В о.с.з. жалбоподателят не се явява,представява се от адв. Н.Д., която прави искане за присъждане на разноски по представения списък.Представя писмени бележки в срок.

Ответника Агенция „Пътна инфраструктура“ в законоустановения срок е депозирал писмен отговор,с който се оспорва исквата молба по основание и размер,като в о.с.з. не се явява,не се представява.Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита,че исквата претенция е основателна и доказана и следва да бъде уважена.

Съдът,след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №ЧР-СП-522/21.06.2022г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ Р. Р. М. е бил преназначен от длъжността Директор на Национално ТОЛ управление,което е видно и от приложеното по делото заверено копие от служебна книжка.Със Заповед №ЧР-СП-621/11.08.2022г. на председателя на УС на АПИ, е прекратено служебното правоотношение на Р. Р. М., на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДС, тъй като е прието, че е налице обективна невъзможност държавния служител да изпълнява служебните си задължения.От представеното заверено копие на служебната книжка №343/02.07.2014 г. на Р. Р. М. е видно, че след датата на прекратяване на служебното правоотношение -11.08.2022г. ищеца не е работил по друго служебно правоотношение.От представеното заверено копие на трудовата книжка на Р. Р. М. е видно, че за периода от 11.08.2022 г. до 21.03.2023 г. ищеца не е работил по трудово правоотношение.За периода от 11.08.2022г. до 21.03.2023г. Р. Р. М. не е работил по трудово и по служебно правоотношение. Данните се потвърждават и от представената справка за актуалното състояние на трудовите договори /стр.393/.

По делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза по искане на процесуалният представител на ищеца.От заключението на която се установява следното:Основна месечна заплата съгласно Заповед №ЧР-СП-522/21.06.2022г. на ищеца е била 3500 лв./Три хиляди и петстотин лв./ към датата на прекратяване на служебното правоотношение - 11.08.2022г.За 6-месечния период от 11.08.2022г. - 11. 02.2023г.Минималните и максималните размери на основната месечна заплата за длъжностно ниво- 5, наименование на длъжностното ниво - Ръководно ниво 5А, ниво

на основната месечна заплата - 8, степен на основната месечна заплата- 2 съгласно Таблицата приложение №1 към чл.3, ал.2 към Наредба за заплатите на служителите в държавната администрация (ДВ бр.81/2023 от 26.09.2023) са били следните: След приемане на Постановление на Министерски съвет №108/09.08.2023г. в Агенция „Пътна инфраструктура“ е приета Методика за определяне еднократно на нов размер на индивидуалните основни месечни заплати на служителите, считано от 01.01.2023г. във връзка с чл.69 от ПМС №108/09.08.2023г. Съгласно т.4 от Методиката новия размер на основните заплати се определя чрез прилагане на коефициент към максималния размер на основната месечна заплата на служителя, съответстваща на определеното му ниво и достигнатата степен, в която се намира към 01.01.2023 г., както следва:-Директор на дирекция в ЦА и ИПМ - 1,12, Началник на отдел в ЦА и ИПМ-1,03. Съгласно т. 11 от Методиката, определените нови основни месечни заплати на служителите не могат да надхвърлят максималния размер на IV степен за съответната длъжност, посочена заплатите на служителите в държавната администрация. При прилагане на коефициент 1,12 към основна месечна заплата от 3500 лв., определена съгласно Заповед №ЧР-СП-522/21.06.2022г., същата се променя на 3920 лв./Три хиляди деветстотин и двадесет лв./ В заключението си вещото лице е посочило, че размера на обезщетението по чл.104, ал.1 от Закона за държавния служител за периода от 11.08.2022г.-11.02.2023г., изчислено съобразно индивидуалната основна месечна заплата от 3920 лв., определена при прилагане на Методика във връзка с чл.69 от Постановление №108 от 9 август 2023 г. на Министерски съвет, възлиза на 23 520,00 лв./Двадесет и три хиляди петстотин в Наредбата за и двадесет лева/ (6 месеца x 3920,00 лв. = 23 520,00 лв.).

С протоколно определение от 10.09.2024г., на основание чл.214 ГПК във вр.чл 144 АПК, по искане на ищеца съдът е допуснал изменение на исковете за претендираното обезщетение за имуществени вреди, като е определил същия да се счита предявен за сумата от 23520 лева, вместо за сумата от 21000 лв., за периода от 08.11.2022г. до 11.02.2033г. и мораторната лихва в размер на 399,73 лв. вместо 356,90 лв. за периода от 19.12.2023г. до 01.02.2024г.

По делото е депозирана молба и за отказ от иск със съответното пълномощно от ищеца на адв. Д. По повод депозирана молба за отказ от иск по делото, с протоколно определение от 10.09.2024г. съдът е оставил без разглеждане иска на ищеца с правно основание чл. 61 ЗДСл – за неизползван платен годишен отпуск за периода от 11.08.2022г.–19.12.2023г., предявен за сумата от 7833,33 лв. и иска за мораторна лихва за същия период в размер на 124,57 лева, ведно със законната лихва върху сумата от 7833,33 лв. от датата на предявяване на исковата претенция до окончателното изплащане на сумата и е прекратил производството в тази му част.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Предявеният иск с правно основание [чл. 104, ал. 1 от ЗДСл](#) е допустим, като съгласно [чл. 205 от АПК](#) искът е предявен срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени

вредите – Агенция „Пътна инфраструктура“.

В Глава шеста на [ЗДСл.](#) са регламентирани обезщетенията, които се дължат на държавните служители при прекратяване на служебното им правоотношение. Съгласно [чл. 104, ал. 1 от ЗДСл.](#) когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. От така очертаната правна разпоредба е видно, че искът за обезщетение е осъдителен и с него се цели да бъде възмезден служителят при незаконно признаване на прекратяване на служебното му правоотношение. От доказателствата по делото се установява, че със Заповед №ЧР-СП-621/11.08.2022г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ е прекратено служебното правоотношение на ищеца на основание чл.106, ал.1, т.5 ЗДСл. С Решение № 3470/29.05.2023г. по адм.д. №8044/2022г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 12757/19.12.2023г. по адм.д.№9097/2023г. по описа на ВАС, влязло в сила на 19.12.2023г., заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е отменена като незаконосъобразна.

Налице е първата предпоставка от фактическия състав на чл.104, ал.1 ЗДСл. - отмяна на заповедта, с която е прекратено служебното правоотношение на ищеца. От представените доказателства не се установява през процесния период /11.08.2022г. - 11.02.2023г./ ищеца да е заемала друга длъжност по служебно или трудово правоотношение. Следователно налице е и втората предпоставка на чл.104, ал.1 ЗДСл. - незаемане на държавна служба или извършване на друга работа по трудово или извънтрудово правоотношение за срока от 6 месеца.

По отношение на дължимия размер на обезщетението съдът взе предвид следното: Съгласно чл.104, ал.1 ЗДСл., когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно. Следователно релевантен за определяне размера на основната заплата на ищеца е момента на влизане в сила на съдебното решение за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение-19.12.2023г. Видно от заключението на вещото лице основната месечна заплата на ищеца при прилагане на коефициент 1,12 към основна месечна заплата от 3500лв., определена съгласно Заповед №ЧР-СП-522/21.06.2022г., същата се променя на 3920 лв./Три хиляди деветстотин и двадесет лв./Обезщетението по [чл. 106, ал. 2 от ЗДСл](#) има за цел да възмезди служителя за вредите, претърпени от прекратяването на служебното правоотношение. ЗДСл. и в конкретния случай следва да бъде определено на общо в размер на 23520 лева са период от шест месеца.

По акцесорния иск.

С оглед основателността на главния иск, съединеният акцесорен иск за заплащане на законната лихва върху присъденото обезщетение е основателен и следва да бъде

уважен, считано от датата на предявяване на исковата молба 01.02.2024г. до окончателно изплащане на задължението, така както е направено в искането. Съдът намира за необходимо да отбележи, че акцесорния иск има характер на обезщетение дължимо на друго основание, което обезщетение е съизмеримо със законната лихва.

Относно иска за мораторната лихва в размер на 399,73лв. съдът счита същият за основателен поради следното. Съгласно т.4 от ТР № 3 по гр. д. № 3/95 г. на ОСКГ на ВКС вземането за обезщетение става изискуемо от датата на влизане в сила на решението за отмяна на незаконосъобразния административен акт. От този момент ответникът изпада в забава и се дължи мораторна лихва, но само и единствено, ако същият е бил надлежно поканен да заплати полагащото се обезщетение и въпреки отправената покана, не е заплатил обезщетението. От доказателствата по делото се установява, че със заявление вх.№94-00-1477/л.359-360/, адресирано до председателят на УП на АПИ, ищеца е поискал да му бъде изплатено обезщетение, следователно от тази дата се дължи и мораторната лихва за забава. Задължението за лихва има акцесорен характер и следва съдбата на главното вземане. Предвид основателност на иска за обезщетение, и доказателствата по делото, ответникът дължи мораторна лихва на ищеца в размер на 399,73 лв.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК вр. чл.144 АПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. С оглед изхода на делото и направеното искане на ищеца следва да се присъдят разноски по представения списък, които са в доказан общ размер 2710лв./за д.т. – 10лв., за вещо лице -400 лв. и за адвокатско възнаграждение -2300 лв. /

Така мотивиран Административен съд София-град, I отделение - 34 състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], [улица], да заплати на Р. Р. М. [ЕГН] с адрес: [населено място],[жк] вх.А, ет.5 ап.14, сумата от 23520 лева /двадесет и три хиляди петстотин и двадесет/лева, представляваща обезщетение, на основание чл.104, ал.1 ЗДСл. за времето, през което е останал без работа вследствие на отмяната на Заповед №ЧР-СП-621/11.08.2022г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, считано от датата на прекратяване на служебното правоотношение – 11.08.2022г. - 11.02.2023г., ведно с законната лихва, считано от дата на депозиране на исковата молба 01.02.2024г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], [улица], да заплати на Р. Р. М. [ЕГН] с адрес: [населено място],[жк] вх.А, ет.5 ап.14, мораторна лихва, в размер на 399,73/триста деветдесет и девет лева и седемдесет и три стотинки/лева, за

периода от 19.12.2023г. до 01.02.2024г.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], [улица], да заплати на Р. Р. М. [ЕГН] с адрес: [населено място],[жк] вх.А, ет.5 ап.14 разноски по делото в размер на 2710лв./две хиляди седемстотин и десет /лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: